

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720-73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Wij reizen . . . (II) hoe dichterbij Ik nader

„Mozes nu zeide tot Hobab, de zoon van Rehuël, de Midianiet, de schoonvader van Mozes: Wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE gezegd heeft: Ik zal u die geven . . .”

(Numeri 10 : 29)

De woestijnreis zou veel langer duren dan de Israëlieten zich aanvankelijk voorstelden. Maar toch bracht iedere stap hen nader tot het land, dat de Heere hun beloofd had. Na elke dagreis konden zij zeggen, dat het einddoel weer wat nader was.

Datzelfde kan ook iedere ware gelovige zeggen. Ook zij komen met de dag dichterbij het Vaderhuis met zijn vele woningen. De hemel der heerlijkheid komt al naderbij. Zij kunnen dan ook met Paulus zeggen: De zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben. (Rom. 13 : 11). Måg u, lezer(es) dat zo ook wel eens zeggen? Dan is het immers niet erg, dat de tijd zo snel gaat, dat we daarheen vliegen? Iedere stap in de loopbaan brengt ons nader bij het einde, het reisdoel, en tot de prijs, de kroon, die ons wacht! Misschien moet u nu beschaamd de ogen neerslaan, en eerlijk zeggen, dat u eigenlijk nog helemaal niet verlangt naar die eindbestemming? Hoe komt dat? Staan uw tentpijnen misschien te vastgeslagen? Zit u als vastgeroest in vroegere bevindingen? Ja, dan is het te begrijpen, dat er geen vooruitgang, maar stilstand is in uw geestelijke leven!

O ja, het kan toen heel goed geweest zijn, en dan is het zo aangenaam, om maar steeds met onze gedachten en verlangens op die plaatsen te blijven vertoeven. En onze hoogmoed wordt zo gestreeld, wanneer anderen willen luisteren als wij vertellen, wat wij in ons geestelijke leven meegemaakt hebben! En ondertussen blijven wij rusten op onze vroegere ervaringen en is er geen voortgang!

Wij moeten dóór, wij moeten verder! De apostel Paulus was zich daar ook heel goed van bewust, toen hij schreef: Maar één ding doe ik, vergetende hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag is naar het wit, tot de prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus. Ook hij was op reis, en begeerde niet onderweg te blijven staan of zitten, maar voort te gaan, tot het doel van de reis bereikt zou zijn. Nu is niet ieder van Gods kinderen even ver op de reis. Sommigen onder onze lezers zullen misschien ook nog maar pas de woestijnreis begonnen zijn. Zij zijn nog vol moed en enthousiasme, onder de verse indruk van de grote nood en dood, waaruit zij verlost zijn, uit het Egypte van de slavernij der zonde, en doorgeleid door de Rode Zee, Christus, Die Zijn volk verlost van de tirannie van de vijanden. Hoe juichen en zingen zij: God baande door de woeste baren en brede stromen ons een pad! Vijanden? O, daar denken zulken niet aan; immers, de doodsvijand is verdronken in de Rode Zee! Ze staan dan ook maar vreemd te kijken, als een meer geoefend

christen hun zegt: Welkom in de strijd! Nee, zij denken zó rechtstreeks naar Kanaän te gaan! Een heerlijke tijd is dat! Laten degenen, die al verder op die reis zijn, het maar eerlijk zeggen: naar die tijd verlangen zij nog wel eens terug! Echter, het was nog maar het begin van de reis door de woestijn. Zij hebben inmiddels misschien al veel bitterheden, teleurstellingen en moeilijkheden ondervonden. De vijanden zijn komen opdagen en hevige aanvallen begonnen, om maar te proberen hen van de goede weg af te krijgen, ja zo mogelijk weer terug te halen. De zonde trekt soms weer zo; de wereld lokt met al haar begeerlijkheden; en het zwakke vlees laat zich zo gemakkelijk verleiden! Dat hadden zij nooit voor mogelijk gehouden in die tijd van de eerste liefde! Maar nu vragen zij zich wel eens af, of zij zichzelf niet bedrogen hebben, en of zij wel werkelijk reizen naar de plaats, waarheen Gods volk reist!

Ja, waarmee zullen we zulke aangevochten en bestreden zielen vertroosten? Zouden we ze niet heenwijzen naar Hem, Die toch eens in hun leven hun Bescherming en Beschutting was? Want zij zullen toch niet kunnen ontkennen, dat zij tot de Heere Jezus Christus de toevlucht genomen hebben, toen de Heilige Geest hun zielsoog voor Hem opende, waar zij een diep gevoel hadden van de toorn Gods tegen de zonde, en geen uitweg meer zagen? Bij Hem zullen zij daarom weer terecht moeten komen, want buiten Jezus is geen leven! Nu, zeg het maar tegen Hem, hoe het met u is: Ik geloof, Heere! kom mijn ongelovigheid te hulp! Hij laat Zich vinden in Zijn Woord. Onderzoek daarom biddend dat Woord en vraag om de werking van de Heilige Geest, waardoor uw zondelust al minder moge worden, en uw geloof al sterker, opdat uw wandel in de hemelen zij.

Ook zullen er onder onze lezers zijn, voor wie de woestijnreis van het leven bijna ten einde loopt. Zegt u eens: hoe is het nu met u? Mag u het Paulus, die schreef: de tijd mijner ontbinding is aanstaande, ook nazeggen: Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid! Misschien is er zelfs een enkeling, die ernaar verlangt om maar ontbonden en met Christus te zijn? Om Hem te zien, Die hij niet gezien hebbende, liefheeft? Heb nog even geduld. Wellicht heeft de Heere nog een taak voor u! U bent nog op de reis, opdat u met temeer aandrang tot degenen, die op uw weg geplaatst worden, zult zeggen: Komt ga met ons!

Ja, die roep komt nu ook nog tot de onbekeerde vrienden van „Bewaar het Pand” en tot feder die dit leest! Want ook voor u komt het einde van uw levensreis met de dag dichterbij! Ook u reist naar een plaats, waarvan de Heere gezegd heeft: Ik zal die aan de onbekeerden geven! In het laatste Bijbelboek staat, dat hun deel is in de poel, die daar brandt van vuur en sulfer! Wie weet, hoe dichtbij dat al is! O, onbekeerde vriend of vriendin, probeer daarover nu toch eens ernstig te denken en tracht niet weer om u over die indrukken heen te werken! Uw leven vliegt voorbij. En op die weg naar het einde kunt u nooit stilstaan! O leer dan toch smeken, of de Heere u stilzèt, u met Zijn almachtige hand te-

VAN DE ADMINISTRATIE

Hoewel voor de Administratie het ook vakantietijd is, werden wij in deze rustige tijd verschillende malen verrast bij het nazien van de giro's, zodat wij extra ontvangsten als volgt: aan overbetalingen abonnementsgelden f 67,-, f 25,- uit de collecte van Dordrecht (Centrum), f 25,- van N.N. ontvangen op de Zondingsdag te Elburg, f 50,- uit Rijsoord en f 50,- uit Hilversum met bijschrift uit dankbaarheid. Totaal f 217,-. Met veel dank dit alles verantwoord. Ook mochten wij weer 7 nieuwe abonnees noteren, zodat „Bewaar het Pand” in de vakantietijd niet werd vergeten. Inmiddels zijn de herinneringskaarten voor de betaling van de 9de jaargang van ons blad verzonden, verschillende abonnees voldeden reeds aan ons verzoek. Wij hopen t.z.t. te kunnen berichten, dat allen hebben betaald. Wij zien belangstellend uit. Adm. adres: Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 70 43 50 v. d. L.

genhoudt op die brede weg, die tot het verderf leidt en u van levensrichting, van eindbestemming doet veranderen! Ga niet tegen beter weten in verder op die verkeerde weg: Kom, ga met ons! Kies u heden, wie gij dienen zult! Morgen kan het te laat zijn!

Hobab stond ook voor de beslissing: meegaan of niet meegaan! We kunnen gerust geloven, dat Mozes in de tijd dat hij in Midian met zijn zwager omging, hem veel van Israëls God heeft verteld en van de heerlijkheid, die het volk van God wachtte. En nu hier in de tekst is Mozes' hart in hem bewogen over zijn zwager, en daarom wekt hij hem op: Ga met ons, en wij zullen u weldoen; want de Heere heeft over Israël het goede gesproken!

Diezelfde bewogenheid vinden we bij meer personen in de Schrift. En als het goed ligt, is die er bij alle pelgrims, die op weg zijn naar het hemels Kanaän! Zij zullen trachten hun onbekeerde familieleden en vrienden te bewegen om met hen tot de God van Israël te gaan en mee te reizen naar het Beloofde Land. Want genade maakt gunnende mensen!

Lezer(es), hebt u al eens iemand genodigd: Kom, ga met ons? Want wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE gezegd heeft: Ik zal u die geven! Het einddoel komt met de dag dichterbij. Wel kunnen er nog veel moeilijkheden en tegenspoeden ons op die weg ontmoeten, maar als we Gods belofte maar mogen vasthouden door het geloof, dat ons geschonken is, dan mogen we toch met die dichterbij zeggen:

Hoe dichterbij Ik nader
Bij 't huis van mijn Vader,
Hoe sterker ik hijg
Naar d'hemelse woning,
Waar 't feest van de kroning
Mij wacht na de krijg!

D. J. van Vuuren.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

10

Daar Petrus zonder enige tegenspraak de vermaning van Paulus ter harte nam, richt Paulus zich nu tot allen die vanuit Galatië en andere gewesten in Antiochië aanwezig waren, om het onderwijs van Christus des te meer tot klaarheid te brengen. Want hoewel er onderscheid is tussen Jood en heiden, men moet toch één

worden in het Evangelie van Christus. Vandaar zegt de apostel: Wij zijn van nature Joden en niet zondaren uit de heidenen. Maar bij al de zegeningen van het Jood zijn, zijn we net zo goed zondaren als de heidenen. En wel met dit onderscheid, dan moet men bedenken dat een Jood in de eerste plaats tot de overtuiging moet komen dat hij uit de werken der wet niet gerechtvaardigd kan worden. Dit is een les die wij als christenen ter harte hebben te nemen, want die wordt maar al te veel uit het oog verloren. Al zijn wij geen zondaren zoals de wereld dat is in losbandigheid, zo zijn wij desniettemin zondaren voor God. Met het uit kracht van onze opvoeding christelijk zijn kunnen we niet bestaan voor God in de dag des gerichts.

„Doch wetende,” zegt de apostel, „dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken van de wet.” Dat is een les die in de eerste plaats geleerd moet worden door een ontdekkende prediking in het licht van de Schrift. Want de mens kan het vanuit de algemene genade met zijn wet-tische godsdienst een heel eind brengen. De rijke jongeling was uit kracht daarvan een bemin-nenswaardig mens in de samenleving, maar tot de onberouwelijke keus om de Heere te vrezen was hij niet gekomen, zodat hij met al zijn godsdienst een wereldburger was gebleven. En de dwaze maagden kwamen er wel mee tot aan de hemelpoort, doch verder niet, wat hen deed omkomen in de duisternis van de eeuwige nacht.

Herhaalde malen heeft de Heere Jezus de schare gewezen op het leven des geloofs vanuit de oefeningen en beproevingen van het geloof, opdat het de onbekeerden duidelijk zou worden dat zij dit met al hun godsdienst nog misten.

Het is niet mogelijk gerechtvaardigd te worden uit de werken der wet, en hoevelen hebben daaraan al niet hun ganse leven gewaagd zonder daarin getuigenis van de Heere bekomen te hebben? En dat kan ook niet, daarom wijst de Schrift ons op het geloof van Christus. Want Hij heeft als waardig mens door het geloof in Zijn God en Vader de rechtvaardigmaking verdiend, maar ook de genade des geloofs die wij wel in de eerste plaats nodig hebben. En zo komt de Heere in de prediking van het Evangelie tot ons met het kiemkrachtige zaad der wedergeboorte. En dat mag toch zeker wel met diepe hoogachting voor de Heere, Die daarin tot ons spreekt, beluisterd en bewaard worden in ons geheugen, om steeds meer overtuigd te worden van de noodzakelijkheid van de wedergeboorte? In biddend opzien tot de Heere wordt het Evangelie geplant en nat gemaakt in onze harten opdat wij van Hem door Zijn Geest de wasdom van het geestelijke leven zouden mogen ontvangen. De Heere kan en wil ons dat schenken, want daartoe laat Hij ons prediken en bindt Hij de noodzakelijkheid daarvan op onze harten. Maar denk nu niet dat er enige waardigheid of verdienstelijkheid voor ons is in het geloof. Het geloof is de hand die de Heere schenkt, om Christus als geschenk van Gods ontfermende liefde aan te nemen en toe te eigenen. En zo leven wij in het geloof uit de hand des Heeren. Ja, milde handen en vriendelijke ogen zijn bij Hem van eeuwigheid.

Maar desniettemin is het geloven wel een daad van de ziel, waartoe zij door het Woord en de Geest des Heeren in staat gesteld wordt. En zo is het geloof een gave Gods „en niet uit de werken der wet”. Dat deed David bidden: „En ga niet in het gericht met Uw knecht, want niemand die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.” En waarom dat nu zo niet anders? Waarop Paulus antwoordt: „daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.” Maar hoe is het nu mogelijk in Christus voor God rechtvaardig te zijn door het geloof en daar toch weer niet genoeg aan te hebben, zodat het een zoeken blijft in Christus gerechtvaardigd te worden? Wel heel eenvoudig, want men is en blijft met de rechtvaardigmaking uit het geloof in Jezus Christus nog een gans verdorven zondaar die nog steeds tot alle boosheid geneigd is. En daarin leren de oprechten zichzelf te veroordelen en te verfoeien voor het aangezicht des Heeren.

Maar hierom is Christus nog niet een dienaar van de zonde. De Galaten dachten dat Christus dan tot een dienaar van de zonde gesteld werd als Paulus hen op één lijn met de heidenen stelde. En daarom moesten de heidenen door de besnijdenis verbonden worden aan de wet om Gode welbehaaglijk te leven.

Hieruit blijkt dat de nodige klaarheid in de door de Heere geboden reinigingsdiensten ontbrak, want die wetten werden niet onderhouden om wat te verdienen. Het ging bij Daniël in de onderhouding van die reinigingsgeboden om de blijken en bewijzen van Gods genade en barmhartigheid tot eer van Zijn Naam. En dat te missen zou zijn aangezicht droeviger gemaakt hebben, dan de droefheid van het zijn in ballingschap. Daniël had in de stand van zijn leven behoefte aan Gods vergevende liefde om die in zijn hart te mogen smaken. En in de barmhartigheid ging 't om de aanneming tot kind. „Gij zijt Mij een dierbare zoon.” Waaruit ons tot op de dag van heden een gezond geestelijk leven toestraalt, om er jaloers van te worden.

Daar al die reinigingswetten in Christus vervuld zijn geworden, hebben wij alleen de innerlijke beleving daarvan in de waarachtige bekering des harten te zoeken. En zo is het dat de gelovigen in het leven des geloofs van dag tot dag zoeken in Christus gerechtvaardigd te worden. En dan is het altijd weer tot verwondering in Hem de blijken en bewijzen van Zijn genade en barmhartigheid te mogen ontvangen.

De hartelijke droefheid over de zonde vloeit voort uit de liefde van Christus, want Zijn ziel was geheel bedroefd over de daad van de zonde toen Hij de straf der zonde droeg. En zo is ook vanuit Hem de opstanding van de nieuwe mens. En dat is een hartelijke vreugde in God door Christus, in lust en liefde naar de wet Gods in alle goede werken te leven. Zo zien we, dat de waarachtige bekering in verband staat met de heiligmaking die niet gemist kan worden. Het gaat dus in de Schrift om de beleving van de rechtvaardigmaking in de waarachtige bekering tot heiligmaking. En dat wijst ons op dit woord. „Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking zonder welke niemand de Heere zien zal.” Maar om te jagen naar de volmaaktheid hebben wij het bij de aanvang en bij de voortgang nodig, dat wij gegrepen worden door Christus, om door Hem gesteld te worden in de vernieuwing des harten. En daartoe komt Hij vanuit Zijn Woord tot ons. Dat deed Paulus vragen toen Hij Zijn woord hoorde: Wie zijt Gij Heere? Waarop geantwoord werd: Ik ben Jezus Dien gij vervolgt. En zie, hij mocht het ter harte nemen, dat hij met al zijn godsdienst nog een vijand van Christus was. Dat deed hem komen tot de vraag: „Wat wilt Gij dat ik doen zal?” En de Heere wilde dat hij zou gaan in de weg der bekering, om zijn zonden te bewenen. Galaten 2 : 15 - 17.

Soest

R. Kok.

Naar de catechisatie

DE WET DES HEEREN

Het zevende gebod (I).

158

God heeft Zijn heilige Wet aan Israël en ons gegeven tot ontdekking en tot bewaring. Daarmede bewijst Hij Zijn rechtvaardigheid en goedheid.

De Heere stelt de mens Zijn rechtvaardige eis: God lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. En die eis blijft Hij handhaven, al kan de mens die eis nooit meer van zijn kant volbrengen vanwege zijn diepe val en onmacht onder de zonde. Ziende in de spiegel van Gods Wet door ontdekkend licht van de Heilige Geest, wordt geleerd: wie de mens moet zijn met geheel zijn hart, met geheel zijn ziel, met geheel zijn verstand en met geheel zijn kracht. (Matth. 22 : 37 - 40), maar ook wie de mens is voor God: tegen al Zijn geboden zwaarlijk gezondigd te hebben, een overtreder dus van en liggend onder de vloek der Wet. En na ontvangen genade leert Gods kind dit al meer tot zijn diepe schaamte inleven en dat het dagelijks de reinigende kracht van het dierbare bloed van Christus nodig heeft. Zo kan de begenadigde in die beleving van zijn verdorven bestaan nooit een groot en bekeerd mens worden met genade, want genade maakt klein!

Ook tot bewaring heeft God Zijn Wet gegeven. Zijn inzettingen en levensnormen waren voor Israël als een baken in zee bij de gevaren om meegetrokken te worden in de afgoderij en in al de zonden der heidenen, die rondom Israël woonden.

Maar ook voor alle mensen heeft de Heere Zijn levensnormen gesteld, hoe Hij wil gevreesd en

gediend worden. Ten opzichte van God-Zelf en van de eerbiediging van het leven, tot bewaring van de zuivere voortplanting, van het bezit en van de naam van de naaste. Dat is Gods algemene goedheid. Want er zou totaal geen samenleving onder de mensen mogelijk zijn.

Zo neemt Gods Wet het op voor de bewaring niet alleen van het leven van de mens, maar ook voor de zuivere voortplanting van het leven. En dat betreft het zevende gebod: gij zult geen overspel doen. Daarom heeft de Heere het HUWELIJK ingesteld. En na de val heeft God het huwelijk alsook de sabbath uit de ruïne's van het verloren paradijs als kostbare schatten bewaard, wel met de gevolgen van de zonde besmet, maar toch als Zijn inzettingen behouden. Het huwelijksformulier wijst op het huwelijk als INZETTING Gods, waartoe het als voorbeeld stelt de tegenwoordigheid van Christus op de bruiloft te Kana, met Zijn giften en wondertekenen.

Wat heeft deze instelling van het huwelijk, met name van het CHRISTELIJK huwelijk (naar christelijke ordening, zegt het huwelijksformulier) een schoon oogmerk en doel. Het heeft de Heere behaagd uit de geslachten van het mensdom Zijn kerk te vergaderen. We zien zelfs, dat de Heere bijzonder Zijn genadewerk verheerlijkt in bepaalde geslachten. Daarvan zijn treffende voorbeelden. U kent zeer zeker het schone werkje van „Petrus Immens, de godvruchtige avondmaalganger”. Welnu, in het gezin van vader Immens waren vele kinderen, die God vreesden. Dit wil echter niet zeggen, dat genade „erfgoed” is. Neen! Ieder zal persoonlijk tot God bekeerd moeten worden. Maar wel blijkt het, dat de Heere vaak in de geslachten werkt. In dit verband is het christelijk huwelijk van rijke waarde, wanneer het met de kinderen mag worden bekrond en de Heere Zijn belofte komt te vervullen: „Het zaad zal Hem dienen; het zal den Heere aangeschreven worden tot in geslachten.” Psalm 22 : 31. Daarom is de opvoeding zulk een verantwoordelijke taak, welke de ouders hebben te vervullen, overeenkomstig de doop-belofte in het jawoord op de gestelde vragen. We hopen hierop t.z.t. nader terug te komen D.V.

Met het oog op de grote en waardevolle betekenis van het huwelijk is de afval van Gods heilige inzettingen ten deze zo heel erg. Wat heeft de moderne levensmoraal van vandaag op funeste wijze het breekijzer gezet in de fundamenten van 's Heeren Wet en Woord! De normen, die de hedendaagse moderne levensbeschouwing stelt, gaan lijnrecht in tegen de normen, die de Heere in Zijn Wet stelt, ja, deze normen worden op de meest radicale wijze omvergeworpen en als ouderwets gebrandmerkt.

Zo wordt het huwelijk aangegaan als een „contract” als een „kameraadschap”, zodat het gemakkelijker kan verbroken worden. Het is het gevolg van de verwerping van het gezag, dat God gesteld en verdeeld heeft onder de mensen. Men wil zich niet meer binden. De leus is: vrije liefde. En daarom wil men zich niet meer gebonden weten aan één vrouw of aan één man. De oprechte liefde zoekt de éénheid van de „personen” bij alle verschil van karakter en levensmilieu. De Heere zegt in Zijn Woord: „En die twee zullen tot één vlees zijn, also, dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees.” Matth. 19 : 5b en 6a. Maar bij de moderne opvattingen, zoals een „vrije liefde” is het meer een zoeken van bevrediging van de hartstochten. Liefde wordt een drang tot een uitleven van de boze lusten van het vlees.

De zonde, welke Gods gebod veroordeelt als overspel, onkuisheid, wordt niet meer als zonde gezien, maar als „normaal”, „gezond”. Men moet zich vrij kunnen uitleven. Vandaar ook de vrije omgang tussen jonge mensen in de verkerings-tijd, levende als gehuwden. En de middelen zijn te verkrijgen ter voorkoming van de gevolgen. De „abortus provocatus” neemt hand over hand toe en wordt zelfs van overheidswege niet verboden, terwijl deze toch niet anders is dan het begaan van een moord.

In verband hiermede staat ook het kwaad van de „kinderbeperking”, welk kwaad niet maar alleen gevonden wordt bij de mensen, die met God en Zijn gebod geen rekening meer houden, maar dat ook in de „kerkelijke” gezinnen zich voordoet.

We kregen dezer dagen een briefje van een lezer van ons blad, waarin hij opmerkt: „straks komt het zevende gebod in het Pand aan de orde en dan krijgt de jeugd (en terecht) een vermanend

woord. Maar wat te denken van de getrouwde mensen? Niet meer als één of twee kinderen is er helemaal in. En is er nog een groot gezin, dan is dat a-sociaal. U begrijpt, wat ik bedoel. Het gaat er ook om in onze kerken."

Aldus de briefschrijver. En terecht! Men wil zelf het aantal kinderen bepalen. Er is wel eens opgemerkt: men wil wel de „lusten" des levens, maar niet de „lasten" van hetzelfde dragen. Bij velen geldt niet meer, wat de dichter van psalm 127 zegt: „Zie, de kinderen zijn een erfdeel des Heeren, de vrucht des buiks is een beloning."

Dit wil echter niet bedoelen, dat men niet zou handelen overeenkomstig hetgeen het huwelijksformulier de man voorhoudt: „maar bij haar wonen met verstand." En „dat gij ook heiliglijk met haar leven wilt", wat ook gevraagd wordt aan de vrouw.

We merkten zoëven op, dat volgens de hedendaagse moraal als normaal, als „gezond" wordt gezien, wat de Bijbel op duidelijke wijze aan geeft als zonden en in verband met het zevende gebod als „onkuise daden", als gruwelijke ontucht.

Het is onbegrijpelijk, dat ook de homosexualiteit, de Sodomszonde worde goedgepraat en tot de mogelijkheden wordt gesteld om zich vrij te kunnen uitleven. Ze wordt dan gezien als „homofile", menselijke vriendschap. Maar Gods heilige Wet veroordeelt al dit kwaad als „vervloekte onkuisheid", zoals onze Heidelberger in Zondag 41 aangeeft. En Petrus schrijft in zijn algemene zendbrief, hoofdstuk twee vs. 12: „Maar dezen (als onredelijke dieren, die de natuur volgen en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden), dewijl zij lasteren hetgeen zij niet verstaan, zullen in hunne verdorvenheid verdorven worden."

Zijn niet hele volken door al deze gruwelen ten onder gegaan? En breekt de ontucht niet de krachten van de geest van de mens?

Heeft ook Lot niet zijn rechtvaardige ziel gekweld door het zien en horen van de ongerechte werken van Sodom, ja, dat hij vermoeid was van de ontuchtige wandel der gruwelijke mensen, zoals we lezen in 2 Petrus 2 : 7 en 8? Is zij niet „de pestilentie, die in de donkerheid wandelt? Welnee, in zulk een verworden en ontaarde wereld leefde Lot, maar leven ook wij! En onze jeugd wordt met dit alles geconfronteerd en via school-onderwijs, lectuur, radio, televisie, film en pers geïnfecteerd!

Ja, wat is liefde-vermaan en gebed noodzakelijk om bewaring maar bovenal om vernieuwing en bekering des harten. Binde de Heere de nood van onze tijd, van de kerken, van de christelijke scholen, van de gezinnen op onze harten!

We moeten onze les nu beëindigen, gezien ons uur verstreken is. D.V. tot een volgende les.

E.

v. L.

De 8ste Ontmoetingsdag

De sprekers zijn :

MORGENSAMENKOMST, aanvang 10.30 uur :

Opening: Ds. G. Blom

Spreker : Ds. H. van Leeuwen

Onderwerp : „Gericht en heil"

Slotwoord : Ds. R. Kok

Pauze

MIDDAGSAMENKOMST, aanvang 2 uur :

Opening : Ds. P. Sneep

Spreker : Ds. M. C. Tanis

Slotwoord : Ds. H. C. van der Ent

Naar Zwolle

We behoeven elkaar niet op te wekken om DV zaterdag 24 augustus a.s. naar onze ontmoetingsdag te Zwolle te gaan. Als we gelegenheid hebben en de genegenheid er is geldt het als vanzelfsprekend, dat we begeren samen die dag in Zwolle door te brengen. We nemen aan, dat velen al de nodige voorbereidende maatregelen getroffen hebben.

Door de bijzondere medewerking van de bevoegde instanties is er al veel geregeld. Er is een afzonderlijk parkeerterrein voor de bezoekers beschikbaar gesteld. Daar is ook gelegenheid om van toiletten gebruik te maken. Deze zullen om 9 uur geopend worden.

In de middagpauze is er gratis koffie en frisdrank te verkrijgen. Boterhammen moet men zelf

medebrengen. De dames van de vrouwenverenigingen te Doornspijk en Elburg geven zich daarvoor met liefde.

In dit nummer vindt men als bijlage een kaartje van Zwolle, waarop het parkeerterrein is aangegeven. Ook kan men daarop de route zien, waarlangs men van het parkeerterrein of van het station naar de Grote kerk moet gaan. Me dunkt, alles spreekt voor zichzelf.

Mogelijk komt bij sommigen de vraag op hoe men van elders komende het parkeerterrein moet bereiken. Ik heb een beperkt aantal kaartjes beschikbaar, waarop duidelijk staat aangegeven hoe men de stad binnenkomt en naar genoemd terrein moet rijden. Belanghebbenden kunnen bij mij een kaartje aanvragen.

Dit zijn enkele zakelijke mededelingen. Deze kunnen niet achterwege blijven. Maar laten we niet vergeten, dat het er om gaat elkaar in de gunst des Heeren te mogen ontmoeten. B.

Zendingsdag te Elburg

„Zendingsdag te Elburg", dat is voor velen een begrip geworden.

Woensdag 24 juli werd de zevende dag gehouden, in het kerkgebouw van de Gereformeerde kerk, wat zich daar bijzonder voor leent.

Het startmoment was gepland op 10.30 uur. Doch zoals het op zulke dagen wel meer voorkomt, werd het ook nu weer wat later. Doch dat heeft aan het slagen van deze dag geen afbreuk gedaan.

Des morgens was het kerkgebouw al geheel gevuld, en des middags moesten zelfs alle stoelen worden opgezocht, die daar te vinden waren, om de hoorders te kunnen laten zitten.

Uit alle richtingen van ons land waren belangstellenden aanwezig. Je zoudt zo'n zendingsdag met een kleine „Bewaar het Pand-dag" kunnen vergelijken.

Ds. v. Leeuwen, de pastor van Elburg opende deze dag, door allen hartelijk welkom te heten. Na psalmgezing, schriftlezing en gebed bepaalde hij zijn gehoor bij Hand. 13 : 4 - 12, waarin verhaald wordt, dat de „zendelingen" Paulus en Barnabas bij hun arbeid op weerstand stuitten, doordat zij in aanraking kwamen met Simon de tovenaars, die zich als een dienstknecht des Satans openbaarde. Doch Satan moge machtig zijn, de Heere is almachtig.

Na het zingen van een psalm, beklom Ds. Heerma, em. pred. van Utrecht-N. de preekstoel om te spreken over Rom. 10 : 20 „En Jesaja verstout zich en zegt: Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; Ik ben openbaar geworden den genen, die naar Mij niet vraagden". Hier werd de nadruk gelegd op Gods souverein welbehagen, zonder echter te kort te doen aan de verantwoordelijkheid van de mens. De mens die tot zoeken geroepen is, zal aan het eind moeten belijden, dat dit vrucht is van het zoeken des Heeren, Die altijd de Eerste is, en daarom ook alleen alle eer toekomt.

De laatste spreker van de morgen was Ds. v. d. Ent te Katwijk aan Zee. Hij sprak over Psalm 45 : 4 - 6 „De grote Overwinnaar". Dat is de Heere Jezus Christus, Die, door middel van Zijn dienstknechten er op uittrekt, ook in 1974, met een zwaard, een oude strijdswagen, en een pijl en boog. Dat zijn belachelijke wapenen in de ogen van de wereld, doch op het geestelijke front zijn er al volken door gevallen. En dat gaat door, tot de laatste uitverkorene is toegebracht.

De morgenvergadering werd besloten met psalmgezing en gebed, terwijl er tevens een zegen gevraagd werd voor de middagmaaltijd.

In de pauze werden bij de brood- en koffiemaaltijd goede zaken gedaan. Allemaal ten bate van de zending.

Vele drukke gesprekken werden er gevoerd, die we u natuurlijk niet verhalen kunnen. Doch ze geven wel de indruk weer van het reilen en zeilen van ons kerkelijke leven.

Om 2 uur begonnen we weer. Ds. v. Leeuwen heropende de dag met het lezen van Psalm 87. Daarna kreeg Ds. Beekhuis het woord, die hetzelfde onderwerp had als de eerste spreker van de morgen, Hand. 13 : 4 - 12. Doch dat mocht niet hinderen. Gods woord is rijk, zó rijk dat het door één spreker onmogelijk is uit te putten. We kregen daarom uit de „goede schat des harten" weer nieuwe dingen te horen, die de vruchten van de zending onder onze aandacht brachten. Ds. de Jong (Ned. Herv.) uit Garderen, sprak voor de Spaanse Ev. Zending. Hij behandelde

Matth. 16 : 26b. „Of wat zal de mens geven, tot lossing voor zijne ziel?". Dat is een vraag, die door de zending gesteld wordt. Het is ook een vraag, die bij ons allen leven moet. Tenslotte wordt zij ook door de zending beantwoord. Het is geen prijs, die door de mens niet opgebracht kan worden. De prijs die hiervoor opgebracht moest worden, is het bloed van de Heere Jezus Christus, dat gevloeid heeft op de kruisheuvel Golgotha. Ds. Bouw uit Scheveningen was de laatste spreker voor deze dag. Hij handelde over Ef. 2 : 19 „Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods". Die tot het ware geloof komen, zijn geen vreemdelingen meer van God, gelijk elk mens dit van nature is. Doch ze worden wel vreemdelingen in de wereld en moeten ook als vreemdelingen door de wereld, maar ze hebben een zalig thuiskomen.

Het was een goed en krachtig woord. Dat kan trouwens van alle sprekers worden gezegd. De grondtoon kan ik wel zo weergeven, dat ook een heiden alleen maar langs de weg van vrije genade zalig worden kan. Voor hen is geen ander evangelie dan voor ons. Wij hebben allemaal hetzelfde van node. De nodige toepassingen ontbraken daarom niet. Dat de grote Toepasser alles zal mogen heiligen aan de harten van sprekers en hoorders. Dan is de Zendingsdag te Elburg een dag geweest, waarop winst geboekt is voor de eeuwigheid. Dat is tenslotte het voornaamste. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat het stoffelijke niet gewaardeerd mag worden. Zeer zeker. Want zonder geld kan uiteindelijk weer geen enkele zending draaien. Daarom werd er op deze dag ook gekollekteerd. Slechts tweemaal. Eén keer 's morgens en één keer 's middags. Doch de uitkomst was verrassend. Totaal f 4530,—. Hier moeten natuurlijk nog de nodige kosten af. Maar het eindbedrag lag toch ongeveer f 2000,— hoger dan vorige jaren. Hartelijk dank !!!

De Kerkeraad van Elburg, die deze dag organiseerde, mag daarom op een welgeslaagde dag terugzien. Men denkt er zelfs al over, om een volgend jaar naar een grotere vergadergelegenheid uit te gaan zien. Maar daar zult u te zijner tijd wel meer van horen.

Om ongeveer 4.30 uur n.m. gingen allen voldaan huiswaarts. De verslaggever Ds. v. d. Ent.

Voor de jeugd

BESTE JONGELUI !

Gideon 29 (Richt. 6 : 31, 32).

„Joas daarentegen zeide tot allen, die bij hem stonden: Zult gij voor den Baäl twisten, zult gij hem verlossen? Die voor hem zal twisten zal nog deze morgen gedood worden. Indien hij een god is, hij twiste voor zichzelf, omdat men zijn altaar heeft omgeworpen. Daarom noemde hij hem te dien dage: Jerubbaäl, zeggende: Baäl twistte tegen hem, omdat hij zijn altaar heeft omgeworpen".

Joas, de vader van Gideon, stelde zich dus aan de zijde van zijn zoon. Hij kwam hierdoor tegenover het volk te staan. Numeriek ver in de minderheid. Doch nu Joas het voor de zaak des Heeren mocht opnemen, behoeft hij niet te vrezen. Want de Heere neemt het voor hem op. Zo God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Als dit beleefd mag worden door het geloof, dan heeft men tegenover alle macht, de almacht Gods aan z'n kant. En al staat men dan alleen, dan behoeft men toch tienduizenden niet te vrezen. Het ware geloof maakt sterk. Het doet ook sterke taal spreken. Joas bedreigt een ieder met de dood, die zijn zoon enig kwaad zal doen. „Die voor hem zal twisten, zal nog deze morgen gedood worden". Deze woorden reiken nog veel verder dan alleen de bescherming van zijn zoon. Want hij wil er mee zeggen: Als er nu nog één is, die het voor de Baäl opneemt, die moet dat met zijn leven betalen. „Indien hij een God is, hij twiste voor zichzelf, omdat men zijn altaar heeft omgeworpen". Jullie moeten dit niet zo lezen, alsof Joas met deze woorden de zaak van zich af wil schuiven om daarna zichzelf in de stilte terug te trekken. Neen, we hebben hier veel eer met spottaal te doen. Joas zegt: Laat Baäl het voor zichzelf opnemen, indien hij een god is. Maar hij is geen god. Hij is niets, totaal niets. Jullie leven in de waan, dat hij iets is, doch dat is niets anders dan bedrog.

Mag men eigenlijk wel spotten? zo zouden jullie hier kunnen vragen.

Ik zou deze vraag met „ja" en „nee" willen be-

antwoorden.

Onder bepaalde omstandigheden mag het wel en onder bepaalde omstandigheden mag het niet. Er is een heilig spotten en er is een onheilig, goddeloos spotten. Ik denk b.v. aan Elia. Die stond ook eens op de berg karmel, alleen tegenover een grote schare Baäl-priesters. Zij moesten tonen dat hun god, inderdaad een god was. Als hij een god zou zijn, dan moest hij door vuur antwoorden. Dan was daarmee het bewijs geleverd. Doch hoe de Baäls-priesters zich ook inspannen om hun god tot antwoorden te dwingen, er kwam maar geen antwoord. Toen ging Elia ook spotten en zeide dat ze wat harder moesten roepen, want mogelijk lag hun god te slapen, mogelijk was hij op reis, of mogelijk was hij ook met andere dingen bezig, waardoor hij op dit moment aan zijn aanbidders geen aandacht schenken kon. Elia spot, opdat zij daardoor tot het inzicht zouden komen, dat zij inderdaad zich hadden vergist, door aan de Baäl goddelijke eer te bewijzen.

Doch als er geen alvermogenende kracht Gods mee gepaard gaat, dan wordt men ook hierdoor niet van de dwaling zijns weegs bekeerd. De geschiedenis laat het ons zien. Zo was het vroeger en zo is het nu nog.

We hebben een poosje geleden over de god van deze tijd geschreven, dat is de „bal”. Jullie zullen je dit nog wel herinneren. Heel Nederland bewijst daar zo ongeveer goddelijke eer aan. De verwachtingen waren zeer hoog gespannen. Het Nederlands elftal had goede kansen om het te winnen. Zakenlieden waren er al op vooruit gelopen en hadden vast maar produkten laten vervaardigen, om ze, na de overwinning met een zoete winst van de hand te doen. Doch het liep allemaal uit de hand. Want Nederland verloor!! Desondanks moest het feest toch doorgaan. Want men wil nu eenmaal feesten. Is het niet terwille van de winst, dan maar, ondanks het verlies. En waar is de man, die met Joas tegen de afgod durft in te gaan, die tegen ons afgodische volk durft in te gaan?

Ik sprak een vriend van „Bewaar het Pand”, die zei: Je hoort op de fabriek alleen maar over de V.V. = vakantie en voetbal. Heel typerend gezegd! Heel Nederland is weg van de moderne afgoderij. Tot zelfs in de kerken toe.

Zo lezen we deze week in een krant van een ouderling, die zijn scheidende dominee op de volgende manier toesprak: (Inhakende op de wereldkampioenschappen, zei hij): „U wordt door God uit ons veld gestuurd. Op de backs, de voorhoede en achterhoedespelers zal het nu aankomen, maar we hopen dat onze fans goed zullen meeleven. Dat ze niet veel hebben om afgekeurd te fluiten, maar meer om waarderend te applaudiseren. Dominee we zullen u als medespeler van ons team missen. Ik hoop echter, dat u met uw nieuwe spel in... evenveel bijval zult oogsten als hier”.

We noemen maar geen namen. Het gaat over de zaken. Dat een dergelijke toespraak in de kerk, niet door elke hoorder in dank is afgenomen, zullen jullie kunnen begrijpen. Ik dacht dat een dominee iets anders was dan een topfiguur op de groene mat, en dat kerkeraadsleden andere mensen waren dan aanbeden voetballers. Ook de gemeente is iets anders dan een stelletje fans, waarmee de eerwaarde broeders en zusters dan toch maar vergeleken zijn. Hun taak is ook een andere dan afkeurend te fluiten of goedkeurend te applaudiseren.

Ik kan mij ook voorstellen, dat een jongen en ook meisje, wiens hoofd en hart vol is van de „ba(ä)l”, onder een dergelijke toespraak, allerhande gedachtenassociaties krijgt, die aan het karakter van de dag des Heeren alles te kort doet. Want op de dag des Heeren moet de Heere geëerd worden en die alleen. Je mag over het binnenste van des mensen hart niet oordelen, zo is mij wel eens voor de voeten geworpen. Nu, dat laten we dan ook maar graag aan God over. Doch we kunnen moeilijk de gedachte aan het volgende spreekwoord onderdrukken: Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over. Ik had graag een „waardiger” verslag gelezen. We hopen dat er lering uit getrokken zal worden. We hadden het over spotten. Er is een heilig spotten. Zelfs aan God wordt spot toegeschreven. Ik wil jullie ten deze laten horen wat er in Spreuken 1:24-27 staat: „Dewijl Ik geroepen heb en gijlieden geweigerd hebt, Mijne hand uitgestrekt heb en er niemand was, die opmerk-

te, zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen, Ik zal spotten wanneer uw vrees komt, wanneer uw vrees komt, gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind, wanneer u benauwdheid en angst overkomt.”

Wie vallen nu onder dit vreselijk oordeel? Dat zijn de „onheilige” spotters. Want dat is ook mogelijk. Denk maar aan die jongens te Bethel, die spotten met Eliza, door te roepen: Kaalkop, ga op! Kaalkop, ga op! God komt het dadelijk voor Zijn kind aan knecht op te nemen, door al deze spottende jongens op de daad te straffen, door hen te laten verscheuren, om ze zo naar de eeuwige rampzaligheid te laten gaan.

Spot daarom nooit met God en Zijn volk, waaronder Zijn ware knechten begrepen zijn. Want wie des Heeren volk aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan. Nu kan men op verschillende manieren spotten. Dat moet ik jullie ook vertellen. Want anders zou je kunnen denken: Ik heb nog nooit gespot. Wanneer de Heere jullie oproept tot bekering en je luistert niet, je legt Zijn woord

naast je neer, is dat eigenlijk iets anders dan spotten? Ik zou zeggen: denk hier maar eens ernstig over na. Het is heus wel de moeite waard. Want als we door Gods Geest geleid worden, komt er nooit iemand zonder schuld uit. En wie nu zijn zonden belijdt en laat, die zal vergiffenis ontvangen. Doch om ze echt te kunnen belijden, moet ik ze eerst zien. En daar kan de Heere dit eenvoudige schrijven voor gebruiken.

Ik kan deze dingen niet anders dan onder jullie aandacht brengen. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Dat kun je ook zien bij de vader van Gideon. Eerst liep hij achter de baäl aan, en later nam hij het voor de Heere en Zijn dienst op. God kan van vijanden vrienden maken. Daar is elk kind van God getuige van. Want ze zijn allemaal als vijanden van God, met God in een verzoende betrekking gekomen, door God. En dat terwille van de dood van de Zoon van God.

Ja, het is wonderlijk, maar waar. Ook al bij jullie? Jullie aller vriend, Ds. H. C. v. d. Ent.

Voor al Uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel van Leeuwen

POSTBUS 39, URK

TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

Het adres voor al Uw
GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal
Telefoon 08365 - 13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77)

GEREFORMEERDE BIJBELSTICHTING TOOGDAG TE UTRECHT

**D.V. zaterdag 17 augustus, gebouw
Tivoli, Lepelenburg.**

Aanvang half elf.

PROGRAMMA:

1. Opening door de voorzitter ds. J. van Haaren te Amersfoort;
2. Toespraak door ds. A. J. Wijnmaalen te Maartensdijk;
3. Toespraak door ds. H. van Leeuwen te Elburg;
4. Pauze van 12.30 uur tot 14.00 uur;
5. Toespraak door ds. F. Malan te Vlaardingen;
6. Toespraak door ds. P. Blok te Dirksland;
7. Sluiting door ds. E. du Marchie van Voorthuysen te Leersum

EINDE HALF VIER

Tivoli is vanaf het Centraal Station gemakkelijk bereikbaar met stadsbus 3, richting Prins Hendriklaan (uitstappen halte Nachtegaalstraat hoek Maliesingel).

Tegen praktisch iedere kwaal is **kruid gewassen**.

Reeds meer dan 40 verschillende kruidenrecepten kunnen wij uit voorraad leveren.

Vermeld wel duidelijk waar de kruiden voor bestemd zijn!

Kuur voor een maand. . . . f 8,50
(verzendingkosten inbegrepen)

**Drogisterij
SIKKING**

Barvoetestraat 5 - Haarlem - Telefoon 023-312882
Giro 190609

ISRAELREIZEN:

31 augustus (15 dg)
reisl. Ds. J. W. Verwey
21 september (15 dg)
reisl. Ds. C. Treure
5 oktober (15 dg)
reisl. Ds. J. Smit

RIJNREIZEN:

M.S. ROTTERDAM

10 augustus (8 dg)
reis. Ds. M. Vlietstra
7 september (8 dg)
Reisleider Ds. W. Verboom

M.S. „BASILEA”

27 juli (8 dg)
reisl. Ds. J. Hovius
Met M.S. „URSULA”
30 augustus (12 dg)
Reisleider Ds. W. van Gorssel

TOURINGCARREIZEN:

29 juli (12 dg) Millstatt
5 augustus (12 dg) Millstatt
jongerenreis
2 september (12 dg) Millstatt
reisl. de Heer L. Fraanje

EIGEN IKV-HOTEL IN MILLSTATT

8 augustus (10 dg) Serfaus
22 augustus (10 dg) Serfaus
reisl. Burgemeester A. C. Ph. Hardonck
jongerenreis

Verder nog vele vlieg-, touringscar- en treinreizen

BON - Stuur mij gratis IKV reisgids

Naam:

Adres:

Plaats:

reizen

AMICITIA
bv

Vakantiereizen in Interkerkelijk Verband
Schimmelpenninckstraat 12, Zwijndrecht
telefoon 078 - 22020.